

Súd: Okresný súd Dolný Kubín
Spisová značka: 4C/102/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5412204277
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Plutinský
ECLI: ECLI:SK:OSDK:2014:5412204277.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd T. Kubín samosudcom JUDr. Rastislavom Plutinským v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ s. r. o, IČO: XX XXX XXX, Pribinova 25, Bratislava, zast. Fridrich Paľko, s.r.o. IČO: 36 864 421, so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Odporcovi sa náhrada trov nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou súdu dňa 27.09.2012 a vedenou pod sp. zn. 4C 102/2012, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu 125,- EUR a nemajetkovú ujmu 1.028,95 EUR a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Tiež žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že Slovenská republika zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o, IČO: XX XXX XXX, Pribinova 25, Bratislava, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu v zákonom stanovenej lehote.

Žalobou, doručenou súdu dňa 27.09.2012 a vedenou pod sp. zn. 7C 129/2012, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu 125,- EUR a nemajetkovú ujmu 494,19 EUR a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Tiež žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že Slovenská republika zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o, IČO: XX XXX XXX, Pribinova 25, Bratislava, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu v zákonom stanovenej lehote.

Žalobou, doručenou súdu dňa 27.09.2012 a vedenou pod sp. zn. 7C 131/2012, žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu majetkovú škodu 125,- EUR a nemajetkovú ujmu 398,30 EUR a nahradiť trovy konania a trovy právneho zastúpenia. Tiež žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom určil, že Slovenská republika zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o, IČO: XX XXX XXX, Pribinova 25, Bratislava, nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Dolný Kubín, pretože súd nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku žalobcu v zákonom stanovenej lehote.

Vzhľadom na návrh žalovanej na spojenie vecí súd uznesením zo dňa 14.10.2013 spojil na spoločné konanie vecí tunajšieho súdu vedené pod sp. zn. 4C 102/2012 , 7C 129/2012, 7C 131/2012, s tým, že spoločné konanie sa bude viesť pod sp. zn. 4C/102/2012.

Žalobca žalobu vedenú pôvodne pod sp. 4C/102/2012 odôvodnil tým, že žalobca, ako veriteľ, navrhol písomným podaním spísaným podľa § 38 a nasl. exekučného zákona súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre neplnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX voči dlžníkovi M. P., nar. XX.XX.XXXX. Exekútor vec viedol pod sp. zn. EX 15548/2010. Napriek tomu, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná, nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na udelenie exekúcie až dňa 23.04.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a to po uplynutí zákonom stanovenej doby v danom prípade 558 dní.

Žalobca žalobu vedenú pôvodne pod sp. 7C 129/2012 odôvodnil tým, že žalobca, ako veriteľ, navrhol písomným podaním spísaným podľa § 38 a nasl. exekučného zákona súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre neplnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX voči dlžníkovi Magdaléna Naništová, nar. XX.XX.XXXX. Exekútor vec viedol pod sp. zn. EX 12782/2009. Napriek tomu, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná, nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na udelenie exekúcie až dňa 16.08.2010 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a to po uplynutí zákonom stanovenej doby v danom prípade 268 dní.

Žalobca žalobu vedenú pôvodne pod sp. 7C 131/2012 odôvodnil tým, že žalobca, ako veriteľ, navrhol písomným podaním spísaným podľa § 38 a nasl. exekučného zákona súdnemu exekútorovi vykonať exekúciu pre neplnenie záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX voči dlžníkovi U. P., nar. XX.XX.XXXX. Exekútor vec viedol pod sp. zn. EX 11871/2011. Napriek tomu, že v exekučnom konaní je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti, exekučný súd napriek tomu, že vec ním prejednávaná nevykazovala prvky nadmernej právnej zložitosti, ani si nevyžadovala takú spoluprácu s účastníkmi konania, ktorá by mohla mať svojou komplexnosťou podstatný vplyv na čas potrebný k posúdeniu a rozhodnutiu, nakoľko návrh na vykonanie exekúcie, ako aj žiadosť na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom, exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na udelenie exekúcie až dňa 07.02.2012 a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a to po uplynutí zákonom stanovenej doby v danom prípade 216 dní.

Žalobca odôvodnil uplatnenie náhrady majetkovej škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu tak, že mu ako poškodenému vznikla majetková škoda predstavujúca náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej, kde poškodený vynaložil v tomto období na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca, pomocou informačného systému sumu 70,- EUR, na udržiavanie a správu informačného systému sumu 40,- EUR, na administratívne spracovanie textov, urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s vyhotovením urgencií

adresovaných exekučného súdu, sumu na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde sumu 15,- EUR, celkove teda má za to, že vplyvom nesústreďenej činnosti exekučného súdu vynaložil márne sumu 125,- EUR. Výšku hmotnej škody stanovil na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, pretože presnú škodu by bolo možné vyčíslieť len s nepomernými ťažkosťami.

Žalobca odôvodnil uplatnenie nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonania exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania poškodeného, že s právnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu nasledovných rizík - neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolvenčii povinného. Výpočet nároku uskutočnil žaloba tak, že má za to, že primeraná je suma 55,- EUR za každý mesiac omeškania.

Podľa ust. § 15 ods.1/ z.č. 514/2003 z.z. žalobca písomnou žiadosťou požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie nároku. Do podania žaloby však žalovaná pozitívne nereagovala.

Žalovaná vo svojom vyjadrení zo dňa 07.02.2014 žiadala žalobu v celom rozsahu zamietnuť z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 z. z. Poukázala na zmätočnosť podania, zmätočne označený povinný, odlišne uvedené dátumy narodenia, nie sú uvedené sp. značky príslušných exekučných konaní, ktoré sú vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátumy doručenia podaní na súd, resp. kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca, prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd. Ďalej poukázala na skutočnosť, že aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu má vnútroštátny súd povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konania prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, resp. v zmysle tejto judikatúry pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, Ústavný súd prihliada síce na lehoty uvedené v Ústave alebo v zákone, ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti v danej veci poukázala na to, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu vzhľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv. Ďalej poukázala na to, že žalobca nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, resp. že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, resp. ESLP či ÚS SR, ktoré by konštatovalo porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Konštatovať existenciu prieťahov môže len ÚS SR nie civilný súd v konaní o náhradu škody. Pokiaľ ide o preukázanie existencie škody a jej výšku, nie je zrejmé, či predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk a žalobca by v tomto konaní mal preukazovať dôkazy preukazujúcu škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Požadovať paušálne sumy je nesprávne a účelové, požadované čiastky sú neprimerané. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, má podliehať podrobnému skúmaniu a nie je taktiež možné vychádzať z paušálnej sumy, navyše keď žalobca nevyužil prostriedky vedúcej k novej náprave. Žalobu považuje v tejto časti taktiež za nekonkrétne. Navyše poukazuje na to, že nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. Poukazuje na to, že žalobca a jeho praktiky sú vnímané verejnosťou negatívne, boli predmetom záujmu európskej komisie, súdy konštatovali porušovanie práv spotrebiteľa v konečnom dôsledku práve podnikateľská činnosť žalobcu podnietila zvýšenú potrebu ochrany práv spotrebiteľov na všetkých úrovniach štátnej moci.

Súd vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti účastníkov v zmysle § 101 ods. 2 OSP.

Súd vykonal v predmetnej veci dokazovanie listinnými dokladmi založenými v spise a pripojenými exekučnými spismi, pričom zistil tento skutkový stav:

Súd sa oboznámil s exekučnými spismi 4Er/901/2010, kde súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia zo dňa 22.10.2010 bola súdu doručená až 09.12.2010, kde súd už 13.12.2010 žiadal o zapožičanie spisu rozhodcovský súd. Dňa 21.12.2010 bol vyrubený súdny poplatok za podanú žiadosť na predĺženie lehoty na predloženie písomností v sume 1,50 EUR, kde sudca uznesením z 05.01.2011 tomuto nevyhovel a následne uznesením zo dňa 31.01.2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol a uznesením z 28.02.2011 exekúciu zastavil. S exekučným spisom 6Er 75/2009 kde súd zistil, že žiadosť o udelenie poverenia zo dňa 16.12.2009 súd obdržal dňa 28.12.2009 a Okresný súd uznesením zo dňa 12.02.2010 exekučné konanie zastavil, čo potvrdil svojim uznesením zo dňa 31.05.2010 aj KS Žilina. So spisom 8Er 291/2011 kde zisťuje, že žiadosť o udelenie poverenia zo dňa 15.08.2011 bola súdu doručená 25.08.2011, 16.09.2011 bol daný pokyn na vyžiadanie spisu rozhodcovského súdu, ktorý mu bol zaslaný dňa 28.09.2011 a 24.01.2012 bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá a uznesením zo dňa 29.05.2012 bolo exekučné konania zastavené. Avšak v spise sa nachádza aj oznámenie exekútora z 08.10.2012, kde je uvedené, že pohľadávka oprávneného bola dňa 05.10.2012 uhradená celkom a z tohto dôvodu exekútor netrvá na udelení poverenia.

Podľa zákona č.514/2003 Z.z. z 28. októbra 2003 o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov účinného ku dňu podania žaloby, § 3 ods.:

1/ Štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a) nezákonným rozhodnutím,

b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,

c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo

d) nesprávnym úradným postupom.

2/ Zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

§ 9 ods..

1/ Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

2/ Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

3/ Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia žiadosti o preskúmanie postupu vyšetrovateľa Policajného zboru, povereného príslušníka Policajného zboru, vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy prokurátorom.

4/ Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

§ 17 ods..

1/ Uhradza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a)

2) V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhradza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

3/ Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,

c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,

d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

4/ Výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu

§ 18 ods..

1/ Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu.

2/ Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom.

3/ Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

Po vykonanom dokazovaní, vychádzajúc z vyššie citovaných ustanovení zákona, súd návrh zamietol ako neopodstatnený. V danom prípade je zrejmé, že ide o hromadnú formulárovú žalobu, kde navrhovateľ sa nepokúsil o individuálny prístup a preverenie každého svojho žalovaného nároku pred podaním žaloby na súd. V danom prípade možno konštatovať, že dokonca ide o zneužitie práva podať súdnu žalobu. V prípade poverenia na vykonanie exekúcie voči povinnej M. P. v konaní možno konštatovať, že hoci žiadosť o udelenie poverenia je datovaná už dňa 22.10., súdu bolo zaslaná až 09.12.2010. Súd prakticky okamžite začal konať a vyžiadal spis rozhodcovského súdu, ktorý mu ho nebol schopný predložiť a požiadal o predĺženie lehoty, medzitým už súd zistil a to 03.01.2011, že povinná zomrela a preto bola uznesením zo dňa 31.01.2011 žiadosť o udelenie poverenia zamietol, kde nebolo podané žiadne odvolania preto následne uznesením z 28.02.2011 súd exekúciu zastavil. Nie je teda zrejmé z čoho vyvodzuje navrhovateľ svoje konštatovania o možnom vzniku škody či nároku na nemajetkovú

ujmu, je zrejme to, čo konštatoval súd vyššie, že ide o formulárovú žalobu bez toho, aby sa navrhovateľ pokúsil preukázať svoje tvrdenia nejakými dôkazmi. Navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno o vzniku škody, voči uzneseniu o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia sa neodvolal, to sa stalo právoplatným a vykonateľným a úmrtie povinnej bolo dôvodom, pre ktorý nebolo možné vydať poverenie.

Zo spisu 6Er 75/2009 vyplýva, že súd exekučné konanie zastavil pre vady exekučného titulu a to také, že nebolo možné exekúciu zastaviť len sčasti. Toto uznesenie bolo potvrdené aj odvolacím súdom. V danom prípade je teda zrejme, že neboli splnené podmienky pre uplatnenie nároku na náhradu škody, pretože tu neexistuje žiadne rozhodnutie či nesprávny úradný postup, ktoré by bolo v príčinnej súvislosti so vznikom škody (rozhodnutie okresného súdu o zastavení exekúcie je právoplatné a vykonateľné), resp. nemohla tu vzniknúť ani škoda, pretože súd bol povinný skúmať formálnu a materiálnu vykonateľnosť titulu a pokiaľ v tomto teste titul neobstál, nebolo možné na jeho základe previesť exekúciu a teda je v zásade nemožné, aby na základe neprávania vzniklo právo na náhradu škody, resp. nemohla vzniknúť ani samotná škoda. Je potrebné dať za pravdu konštatovaniu žalovanej ohľadne judikatúry ÚS SR z ktorej je zrejme, že nie každé nedodržanie lehoty je automaticky porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ale rozhodujúce sú všetky okolnosti v danej veci.

Zo spisu 8Er 291/2011 je zrejme, že pohľadávka oprávneného bola v celosti povinným uhradená a to napriek tomu, že súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a exekučné konanie zastavil. Voči týmto uzneseniam nepodal navrhovateľ odvolanie. Taktiež potom nie je zrejme, aká mu mala vzniknúť škoda, či z čoho odvodzuje navrhovateľ nemajetkovú ujmu keď je zrejme, že súd v danej veci konal v podstate bez prieťahov a rozhodnutie súdu bolo mimo lehoty len z dôvodu, že potreboval pre svoje rozhodnutie spis rozhodcovského súdu, resp. vzhľadom na danú problematiku musel tento naštudovať. Ani v tomto prípade však je zrejme, že neboli splnené predpoklady pre uplatnenie náhrady škody, nie je tu nejaké nezákonné rozhodnutie či nesprávny úradný postup, kde v príčinnej súvislosti s týmto by vznikla nejaká škoda. Obe rozhodnutia sú právoplatné a vykonateľné a navrhovateľ voči nim nepodal odvolanie.

V prípade týchto exekučných konaní súd poukazuje na tú skutočnosť, že je zrejme, že nemôže platiť konštatovanie navrhovateľa o tom, že návrh na vykonanie exekúcie ako aj žiadosť o udelenie poverenia spĺňali všetky materiálne a formálne náležitosti predpokladané zákonom. Súd skutočne v každom štádiu exekučného konania je povinný zaoberať sa materiálnou aj formálnou správnosťou exekučného titulu, pokiaľ exekučný titul taký nie je, je povinný exekúciu zastaviť. Nie je teda zrejme, pokiaľ jednoznačne zastavenie exekučného konania spôsobila absencia materiálnej vykonateľnosti exekučného titulu ktorý predložil navrhovateľ, z čoho vyvodzuje navrhovateľ nárok na nejakú náhradu škody, resp. nemajetkovej ujmy. V danom prípade totiž skutočne nejaké nedodržanie lehoty (kde však súd poukazuje, že musel čakať na spis rozhodcovského súdu, aby mohol posúdiť materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, resp. z tohto dôvodu robil ďalšie úkony) nemôže byť vzhľadom na okolnosti považované za prieťahy.

Žalobcovi teda žiadna škoda nevznikla, nevznikol mu nárok ani na nemajetkovú ujmu a nebolo potrebné rozhodovať medzitémnym rozsudkom o zodpovednosti žalovanej za škodu. Súd ešte poukazuje na to, že skutočne v prípade náhrady škody musel by navrhovateľ túto riadne vyčísliť v každej konkrétnej veci, pretože je to bez väčších problémov možné, nie je možné uplatňovať to v takýchto prípadoch paušálne, navyše bez bližšieho skúmania značne neprimerane a taktiež v prípade nemajetkovej ujmy, pokiaľ neboli skonštatované prieťahy či už disciplinárnym súdom, alebo ÚS SR, resp. ESLP, nie je možné v takýchto prípadoch už aj vzhľadom na okolnosti prípadu domáhať nemajetkovej ujmy.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 151 ods. 1,2 OSP a pretože odporkyňa, ktorá bola v konaní úspešná trovy konania nepreukázala, resp. zo spisu nevyplývali, súd jej ich nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Dolný Kubín na Krajský súd v Žiline (§ 204 ods. 1 O.s.p.).

V odvolaní sa musí okrem všeobecných náležitostí podania stanovených v § 42 ods. 3 O.s.p. (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, jeho datovania a podpísania) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona - zák. č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších zmien (§ 251 ods. 1 O.s.p.).